

Budolfi Kirke

Morten Nielsens Begravelse fra Budolfi Kirke. Aalborg Stiftstidende 5.9.44

Morten Nielsens Begravelse fra Budolfi Kirke

*»De evige Værdier, Frihed, Retfærdighed, Sandhed
og Kærlighed skal aldrig dø«*

DEN unge Digter og Skribent stud. mag. Morten Nielsen blev i Dag (Tirsdag) begravet fra Budolfi Kirke. Det store, dybt grebne Følge var Udtryk for de Følelser, der knytter sig til den unge højt begavede Mands Død.

I Kordøren stod den flagomvundne Baare, og seks unge Mænd, Morten Nielsens Kammerater fra Barndommens Dage i Aalborg, stod Æresvagt ved Kisten og bar den ud af Kirken.

Kirkerummet var smykket med grønne Planter og levende Lys, og en Overdaadighed af Kranse, hvori de hvide og røde Farver var de altdominerende, laa i Række fra Kordøren og helt ud i Vaabehuset.

Fire Gymnasiaster var mødt op med Katedralskolens florumvundne Fane med Minervas Ugle - en sidste Hilsen fra den Skole, hvorfra Morten Nielsen blev Student for fire Aar siden.

Der var Kranse bl. a. fra Lærere ved Katedralskolen, Lærerpersonalet ved Poul Pagh's Gades Skole, Aalborg Stiftstidende, 3. G. paa Aalborg Katedralskole, Lærere og Lærerinder ved Danmarksgades og Rantzausgades Skoler, Aalborg Amtstidende, Lærerpersonalet ved Rysegades Skole, Direktør Studstrup, Aalborg Husmoderforening og Lærerpersonalet ved Østermarkens Skole.

Stiftsprovst Horstmanns Tale

Stiftsprovst Horstmann talte smukt ved Baaren. Som Udgangspunkt for sin Tale havde Stiftsprovsten valgt nogle Ord i Johannes' Aabenbaring, over hvilke Brorson har bygget sin Salme »Den store hvide Flok«: En stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle Folkeslag og Stam-

Sejren. Den usynlige Verden, det er en Verden, hvor Sejren hører hjemme, det er en Verden, hvor Synd og Sorg og Lidelse og Død er overvundet, hvor der ikke lides og grædes mere - for alle Smertekilderne er stoppet i Jesu Navn.

Vi trænger til, at Sigtet, som dækker den usynlige Verden, skal trækkes til Side for os. Netop fordi der er en usynlig Verden, er det, at vi kan staa midt i Sorgen med Haab, derfor er det, at vi tør tro, at de største Værdier, vi kender, er evige Værdier, Frihed, Retfærdighed, Sandhed og Kærlighed, og de skal aldrig dø. Den, som sætter sit Liv ind i Kampen for disse Ting, fører ikke Kampen forgæves, han ved, for at udtrykke det med en Linje af Morten Nielsen, at den, som kæmper, taber aldrig helt.

Her i denne Kiste, som er svøbt i Dannebrog, ligger en ung Mand, til hvem der var knyttet Haab og Forventning, ikke blot af hans nærmeste, men ogsaa af mange andre. I hans Digtsamling »Krigere uden Vaaben« er der ogsaa et Digt, som bærer Overskriften »Døden«:

*Døden, den har jeg truffet, da jeg
var Dreng,
men kun som en Stilhed hos nogen,
jeg holdt af.
... Og den er mig altid nær.
Men vi fører ingen Samtale
med hinanden,
hverken ved Dapslys
eller naar Stjernerne gaar i Flok.
Vi ved det begge to,
at den anden er der,
Mere er ikke nødvendigt. Vi mødes nok.*

Han havde rige Evner, i hans Hjerter brændte Poesiens hellige Ild, og den lille Digtsamling, som han udsendte i Fjor, gav efter Kenderes Sigende rige Løfter for hans Fremtid. Han var en af de unge Mænd, i hvis Hjerter Kærlig-

S

Q

D

Bred
efte
dem
den
ster
bøl
sion
vers
Spø
else
bry
efte
den
vest

Or
fra
Ung
ske

hen
bl.
til
Mor
Du
dit
er
drig
har
Mod
vær
vor
skal
væ

mer og Folk og Tungemaal staar for Lammets Trone. De er iført lange, hvide Klæder og har Palmegrene i Hænderne, og de raaber med høj Røst: »Frelsen tilhører vor Gud, som sidder paa Tronen, og Lammets.

Naar Apostlen Johannes nævner dette Ord, har han et bestemt Sigte dermed: Han vil trøste dem, som lider og har det svært. Det er derfor, han drager Forhængen til Side for den usynlige Verden og lader os se ind i den Verden, hvor Gud bor.

Bag ved Ordet om den store Skare, som ingen kan tælle, staar den levende Gud, hvis Ønske det er at drage hver eneste Menneskesjæl ind til sig og give den en Plads i sin Kærlighed.

Og der tales om Palmegrene i deres Hænder, men Palmegrene det er

heden til Danmark var vaagnet varmt og stærkt, og han vil savnes imellem os, naar den Dag kommer, da Lænkerne brister, og Danmark skal bygges op paany. Vi synes, at en ung Mand af hans Støbning havde haft store Mulig-

heder for at være med til at sætte sit Præg paa det ny Danmark, som vi alle haaber paa. Han elskede Danmark, og vi vil nævne hans Navn med Ærbødighed.

Det er ikke let at trøste i en Sorg som denne, men jeg véd ingen bedre Trøst at give jer, som sidder her ved denne Kiste, end at prøve paa at trække Forhængen lidt til Side for Evighedens Verden og sige til jer: Lad den usynlige Verdens Kræfter bære jer gennem Sorgen, se opad, om det end er gennem Taarer. Guds Barmhertighed være med ham og med jer for Jesu Skyld. Amen!

Dreng og Mand tillige

Efter Stiftsprovstens fyndige og smukke Tale var der Orgelspil, og saa talte Hospitalsforstander Nicolaisen: Da jeg erfarede om Morten Nielsens Død, kom jeg til at tænke paa Linjen »Det er de bedste, der dør først!« Han havde rige Evner og havde allerede erobret sig et Navn i dansk Literatur.

Tiden satte ogsaa sit Præg paa Morten Nielsen. Han var alvorlig, han læste, han lyttede, og hans Hjerne tumlede med de indvundne Indtryk og Erfaringer. Hans Sind var aabent og modtageligt ogsaa for Venner og Kammerater.

Ungdomens Mod, Tro og Vilje sydede i hans Sind og han følte sig et med dansk Fællesskab, Dyb Alvor og levende søgte Følelser præger hans digteriske Frembringelser, den lille Digtsamling, der vakte stor Opmærksomhed ogsaa hos vore største Kritkere.

Nicolaisen fremdrog Prøvet paa Kritikens Anerkendelse af denne Digtsamling og fortsatte: Han forstod at sige de gamle Ting paa en ny Maade og med Friskhed. Der er knyttede Næver og et blødende Hjerte i hans Digte. Han var Dreng og Mand tillige.

Altfor tidligt, synes vi, at hans Livsbane blev brudt, men han har ikke levet forgæves. Vi vil ære Mindet om Morten Nielsen, en ung dansk Mand, der gjorde sit Hjem, sine Venner, sit Land Ære.

Jordfæstelsen skete paa den gamle Kirkegaard. Stiftsprovst Horstmann forrettede Jordpaakastelsen.

En Faders gribende Farvel

Til sidst traadte Morten Nielsens Fader, Kommunelærer E. Nielsen,

ny Regering Sobranjen

erpræsident Muravieff emtidsige Stilling

ste Ansvar for Landets Deltagelse i Krigen.

Paa det udenrigspolitiske Omraade vilde der blive ført en betingelsesløs Neutralitetspolitik. De tyske militære Myndigheder og militære Ledere i Bulgarien vilde blive behandlet i Overensstemmelse hermed. Tilde Tyskland i denne Forbindelse lave Vanskeligheder, vilde den bulgarske Regering afbryde Forbindelserne med Tyskland.

Tremagtspagten var for Bulgariens Vedkommende blevet sat ud af Kraft, og Antikominternpagten vilde blive opsagt. Regeringen var Tilhænger af alle Foranstaltninger, som var egnede til at genoprette Freden med Storbritannien og De forenede Stater. Endvidere vilde Bulgarien bestræbe sig for at uddybe Forholdet til Tyrkiet yderligere, ligesom Bulgarien vilde søge at genoprette et godt Forhold til alle Nabostaterne. Den ny Regerings alvorligste Bekymring var imidlertid at skabe et tillidsfuldt Forhold til »det broderlige Rusland«. Et saadant Forhold bestod isvrigt allerede og vilde blive udvidet yderligere til det bedste Venskab.

hen til den aabne Grav og udtalte bl. a. følgende gribende sidste Farvel til sin Søn: - Nu forstaar jeg bedre, Morten, at du altid havde saa travlt. Du skulde overkomme saa meget i dit korte Liv. Du blev kun 22 Aar. Vi er stolte af dig, Morten. Du har aldrig voldt os Sorg, altid Glæde. Du har forstaaet at ære din Fader og din Moder, altid parat til at hjælpe. Du har været vort Livs Lyspunkt, ikke alene vor Søn, men vor bedste Ven, og det skal du have Tak for. Vi er glade ved, at vi har haft dig. Farvel, vor store, dejlige Dreng.

Mange paa Sørgetogets Vej

Mange flere end de, der var til Stede i Kirken, havde ønsket at vise Morten Nielsen den sidste Ære. Længs Fortovene ad den Rute, ad hvilken Sørgetoget passerede paa Vej til Kirkegaarden, var der tæt besat af Mennesker, som tavse med blottet Hoved saa Sørgetoget passere forbi.
